

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 61 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 147 af 13. april 1938 om pressens brug.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 781).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 60 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Derpå foretoges:

Tredie behandling af forslag til lov om dyrs anvendelse ved biologisk forskning og sygdoms-bekæmpelse.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 781).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 57 stemmer; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til folketinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Udvidelse af antallet af dommere i Højesteret m. m.).

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 471).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Dette forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje af 11. april 1916 er blevet vedtaget enstemmigt i det andet høje ting. Ved forslaget udvides antallet af faste dommere i Højesteret med 2 til 14 foruden præsidenten, og samtidig nedsættes mindstetallet af dommere, der skal medvirke ved hver sags afgørelse, fra 9 til 5, så at der skabes mulighed for, at Højesteret kan arbejde i to afdelinger. Endvidere søges der ved forslaget gennemført en forhøjelse af grænsen mellem borgerlige landsretssager og underretssager. Herudover indeholder forslaget nogle formelle ændringer af retsplejeloven.

Baggrunden for forslaget om en ændring af Højesterets organisation er en stigning i retssagernes antal, der er blevet særlig mærkbar i årene efter krigen, en stigning, som har bevirket, at ministeriet i større omfang må meddele fuldmægtige ved underretterne konstitution til at beklæde retten i egentlige retssager, og som har bevirket, at vi i 1949 og 1952 har måttet udvide de to landsretter, hver gang med en afdeling i hver af retterne, hvilket også har bevirket, at Højesteret har haft vanskeligt ved at ekspedere sagerne uden uforholdsmæssigt store forsinkelser.

Allerede i 1949 blev spørgsmålet om at skabe mulighed for en hurtigere ekspedition ved Højesteret taget op til overvejelse, men man besluttede da at se tiden an for at se, om stigningen i sagernes antal var af permanent karakter, og indtil videre at gennemføre en midlertidig ordning. Denne ordning, der har været gældende siden, går ud på, at antallet af dommere midlertidigt er forhøjet med 2 til 14, og at antallet af dommere, der skal medvirke i sager, der er udgået til skriftlig behandling, er nedsat fra 7 til 5. Man har så i vidt omfang måttet benytte sig af retsplejelovens adgang til at lade sagerne behandle skriftligt.

En af de midlertidige stillinger som højesteretsdommer er bortfaldet ved den embedsledighed, der indtrådte som følge af den tidligere højesteretspræsidents afgang med udgangen af januar måned i år og en højesteretsdommers udnævnelse til præsident. Det har derfor været naturligt at tage hele spørgsmålet om Højesterets organisation op til overvejelse nu.

Der er enighed om, at den omfattende